

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Οἱ μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παράκαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Βασιλεὺς τὸν ὅποιον ὁ κόσμος θαυμάζει εἶναι ἀνθρωπος εὐρείαν ἔχων ἐξουσίαν, πολυαριθμούς στρατούς, χρυσοῦν στέμμα καὶ σκῆπτρον, μεγαλοπρεπῆ θρόνον, λαμπρὰ ἀνάκτορα, πολυτελῆ συμπόσια, πολλοὺς ὑπηρέτας, ἄπειρα πλοῦτη καὶ ποικίλας τιμητικὰς θέσεις ἵνα προσφέρῃ τοῖς περὶ αὐτόν.

Ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ συνέβη τὸ ἀντίθετον τούτων πάντων. Ἀντὶ χρυσοῦ στέμματος, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν. Ἀντὶ σκῆπτρου, κάλαμος θεθεὶς εἰς τὰς χεῖράς του πρὸς περιγέλωλ' ἀντὶ θρόνου, σταυρὸν ἀντὶ μεγάρων οὐδὲ κἀν μία θέσις ἵνα στεγάσῃ τὴν κεφαλὴν του ἀντὶ πολυτελῶν συμποσιῶν εἰς ἄλλους, πολλάκις πεινῶν καὶ διψῶν αὐτός· ἀντὶ πολλῶν ὑπηρετῶν ὁμιλον πτωχῶν ἀλλείων ἀντὶ θησαυρῶν νὰ δώσῃ αὐτοῖς, οὐδὲ ἱκανὸν χρῆμα νὰ πληρώσῃ φόρον χωρὶς καὶ ποιήσῃ θαῦμα· ἡ δὲ προσφορά ἢ δωθεῖσα αὐτοῖς ἦτο νὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ νὰ φέρῃ. Ἐν πᾶσι τὸ ἀντίστροφον τοῦ κοσμικοῦ μεγαλείου, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους φάνη ὡς τόπον γεννήσεως οὐδένα τόπον νὰ καταφύγῃ πολλάκις, οὐδὲ καὶ ἴδιον τάφον μετὰ θάνατον.

Ἐνταῦθα ἡ ἀπιστία ψιθυρίζει καὶ ἐρωτᾷ, ποῦ ἐστὶν ἡ τοσοῦτον ἐξυμνουμένη δόξα; Πρὸς ἀνακάλυψιν ταύτης, ἡ πίστις ἀρκεῖ μόνον νὰ θεωρήσῃ διὰ τοῦ λεπτοῦ καλύμματος τῆς σαρκός· ὑπὸ τὴν ταπεινὴν ταύτην μεταμφίεσιν διαφαίνεται ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἰσχυρὸς καὶ κραταῖός. Κύριος κραταῖός ἐν μάχαις, ἔχων τοὺς οὐρανοὺς, θρόνον, τὴν γῆν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του, τὸ φῶς ἐνδύμα, τὰ νέφη ἄρματα αὐτοῦ, τὴν βροντὴν φωνῆν του, τὴν δύναμιν αὐτοῦ πανίσχυρον· πλοῦτη τὴν αὐτάρκειαν, δόξαν ἄπειρον, ἀκολοθητὴν τὰς δυνάμεις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἀρίστους τῆς γῆς, πρὸς

ὅς χορηγεῖ πλοῦτη ἀνεξερεύνητα, ἀδιάφορον κληρονομίαν, τράπεζαν ἀδιακόπου χαρμονῆς, καὶ τιμὰς ἀθανάτους, καθιστῶν αὐτοὺς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ· μάλιστα δὲ κατακτητὰς καὶ ἀνωτέρους κατακτητῶν· τέκνα Θεοῦ, καὶ κατ' εἰκόνα Ἐαυτοῦ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΑΙΤΑΙ

Καὶ ἄλλοτε ἠναγκάσθημεν νὰ γράψωμεν καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν ζητοῦντες θεραπείαν παρὰ τῶν ἀρμόδιων κατὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπαιτείας. Ἡ ἀρτυνομία ἐνίοτε προέβλεψε κατόπιν παραστάσεων τοῦ τύπου νὰ περιστείλῃ τὴν μαστίγα ταύτην ἣτις, πλείοτερον ἢ ἐν πάσῃ ἐτέρᾳ τῆς Ἑλλάδος πόλει, εἶναι ἀδικαιολόγητος ἐνταῦθα. Ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῶν ὁδῶν καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου ἐπαῖται περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ καθεζόμενοι εἰς ἐπικαίρους διαβάσεως θέσεις, ψάλλουσι τοῖς διαβάταις κλαυθμηρὰς ἐπιφάδας ζητοῦντες ἐλεημοσύνην. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἠδύνατο νὰ ἐξετάσῃ ποιοὶ ἐκ τῶν περιερχομένων τὰς ὁδοὺς πρὸς ἐπαιτεῖαν εἶναι πράγματι ἄποροι ποιοὶ δὲ ἐνασκούσι τὸ ἔργον ὡς ἐπάγγελμα· καὶ τοὺς μὲν πρώτους νὰ διευθύνῃ εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τοὺς δὲ ἐτέρους παραδειγματικῶς νὰ τιμωρήσῃ ἀπαγορεύουσα συγγρόνως αὐτοῖς τὴν περαιτέρω ἐξασκησιν τοῦ ἐπαγγελέματος. Οὕτω πράττουσα ἡ ἀρχὴ καὶ τοὺς πράγματι ἀπόρους θὰ ὠφέλει καὶ τοὺς καταίκοις τῆς ἡμετέρας πόλεως θὰ ἀπήλαττε παρενοχλήσεως σπουδαίας ἣτις οὐδὲν ἕτερον ἀποτέλεσμα φέρει ἢ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ὀκνηρίας καὶ κερδοσκοπίας. Πολλοὶ πράγματι ἄποροι προτιμῶσι τῶντι τὴν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ζήτησιν ἐλεημοσύνης ἢ τὴν ἐν τῷ πτωχοκομείῳ ἐνδαιίτησιν, διότι δι' ἐκείνης μὲν ἀποταμιεύουσι διὰ ταύτης δὲ μόνον τροφὴν λαμβάνουσι· καλὸν ἔθεν θὰ ἦτο ἂν ἡ ἀρχὴ ἐπήρχετο ἐπανορθωτικὴ τῶν λίαν χρηματιστικῶν ἰδεῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαιτεῶν.

πτικῆς, καίτοι τυφλός. Ὁ λόρδος Branborne καίτοι τυφλός ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἐδημοσίευσε πρὸ πινῶν ἐτῶν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας, διὰ παιδάς. Ὁ Ἰωάννης Gauthassia ἐγένετο ἀριστος ἀνδριαντοποιός. Ὁ Ζίσκας, ὁ βοήμος στρατηγός, ἐτέλεσε μεγάλα στρατιωτικῆς ἀνδρίας ἔργα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεώς του.

αὐτοῦ ἰσχυρὰν ἐνοπλιον δύναμιν, λαμβάνει παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ποσὸν χρηματικὸν ἰκανὸν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν του. Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης ὑπεγράφη πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἤρξαντο ἀποσυρόμενα τῆς χώρας τοῦ Γιακούβ, δεκατισθῆντα ὁμῶς ἀνιλεῶς ὑπὸ ἐτέρας

ΜΑΧΟΜΕΤ ΓΙΑΚΟΥΒ ΧΑΝ
Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν.

μάστιγος τῆς χολέρας, ἥτις ἀνεπτύχθη ἐν διαφόροις χωρίοις ἐνθα ἐστάθμευον.

Ἡ ΛΕΥΚΟΘΕΑ

ΔΙΔΟΥΣΑ ΤΟ ΚΡΗΘΕΜΝΟΝ ΕἰΣ ΤΟΝ ὈΔΥΣΣΕΑ

Τὴν εἰκόνα ταύτην λαμβάνομεν ἐκ τοῦ ἀρτι δημοσιευθέντος ἀ. μέρους τοῦ ἔργου τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐμ. Γαλάνη, «Αἱ Περιπλανήσεις τοῦ Ὀδυσσεύς». Τὸ βιβλίον τοῦτο γεγραμμένον διὰ γλώσσης εὐλήπτου καὶ ἀληθῶς ἐλληνικῆς εἶναι πρῶτιστον διὰ παιδάς ὡς γράφει ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τοῦ τίτλου του. Ἀλλὰ διὰ τὸ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ψεῦ, Ἄλλ', ἐκ νόσου προελθούσης ἴσως ἐκ τῆς λύπης του διὰ τὰς ἡττάς ἀς ὑπέστη ἐκ τοῦ μετὰ τῶν Ἀγγλων πολέμου, ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τούτων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γιακούβ Χαν ὅστις ὑπετάγη καθ' ὁλοκληρίαν τοῖς Ἀγγλοῖς γενόμενος ὑποτέλης αὐτοῖς κατ' οὐσίαν. Ἀντὶ τῆς πλήρους ὑπαβολῆς τοῦ κράτους αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἐξασκουμένην ὑπὸ τοποτηρητοῦ ἀγγλοῦ ἔχοντος μετ

καλῶς ἠρμοσμένον τῆς διηγήσεως συνοδευόμενον ὑπὸ ὕφους ὀμαλοῦ καὶ γλαφυροτάτου τὸ βιβλίον δὲν θά ἦτον ὄλως ἀνωφελές καὶ ἀτερπνὸν ἀνάγνωσμα καὶ δι' ἡλικιωμένους.

Ἡ ΜΕΚΚΑ

Ἡ Μέκκα ἡ μήτηρ τῶν πόλεων κατὰ τοὺς Μουσοῦλμάνους, τὸ κέντρον καὶ ἡ ἱερὰ πόλις παντὸς τοῦ Ἰσλάμ, κεῖται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἐτζιά, ἐν Ἀραβίᾳ, 65 περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ζιθδᾶ, τοῦ γινώσκουμένου

σκεπτομένου τὴν Μέκκαν λίαν ἡλαττώθη κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, ἀλλὰ νέα ὄθησις φαίνεται δοθεῖσα εἰς τὴν προσκύνησιν ἐπ' ἐσχάτων. Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν ἔτει 1873 ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκυνητῶν ὑπελογίσθη εἰς 200,000 ἐξ ὧν πλέον τοῦ ἡμίσεως ἦλθον διὰ καρβανίων καὶ περὶ τὰς 50,000 διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ζιθδᾶ, καὶ ἄλλων λιμένων τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Οἱ κάτοικοι τῆς Μέκκας ζῶσι διὰ τῶν κατ' ἔτος προσκυνητῶν, καὶ αὐταὶ αἱ οἰκίαι εἰσὶ καλλιτέρον ἐκτισμέναι πολλῶν ἄλλων ἀνατολικῶν πόλεων,

Ἡ ΛΕΥΚΟΘΕΑ δίδουσα τὸ κρήθεμνον εἰς τὸν Ὀδυσσεά.

στοῦ τοῖς πᾶσι ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης λιμένο αὐτῆς. Ἀπέχει 250 μίλια τῆς Μεδίνας, τῆς ἐτέρας πόλεως τῆς τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένης πρὸς τὸν ἰδουτὴν τῆς μουαμεθανικῆς Ἑρησκείας, εἶναι δὲ περίπου διπλασία τὸ μέγεθος καὶ τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἥτις περιέχει τὸν τάφον του. Ὁ πληθυσμὸς βεβαίως ποικίλλει ἀμέτρως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσκυνητῶν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Βεῖτ Οὐλλάχ ἢ Οἶκον τοῦ Θεοῦ, κοινότερον γνωστὸν διὰ τοῦ ὀνόματος Κααβάχ, ἢ τετραγώνου οἰκίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπι-

ἔχουσαι δύο ἢ τρία πατώματα, μετὰ παράθυρα ἀνοιγόμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Αἱ ὁδοὶ εἰσὶν ευρείαι, ἀλλ' ἀνευλιθοστρώσεως, καὶ ἐπομένως κοινότοπου πλήρεις ἐν θέρει καὶ βορβορώδεις τὸν χειμῶνα ὡς αἱ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Μέκκα εἶναι περιτειχισμένη πόλις, ἀλλ' οὐδεμίαν θὰ ἴδουνατο νὰ φέρῃ ἀντίστασιν, εἰς κανονικὴν πολιορκίαν. Ἐπειδὴ μόνον Μωαμεθαγοὶ ὑποτίθεται ὅτι ἐπισκεπτανται τὴν Μέκκαν, καὶ ἐπειδὴ θὰ ἦτο λίαν κινδυνώδες εἰς τὴν ἀσφάλειαν, ἐτι δὲ καὶ εἰς τὴν ζωὴν

του άπιστου άνακαλυπτομένου εντός των τειχών του τσαμίου, έτι δέ μάλλον εντός του περιβόλου του Κααβάχ, όλίγας άκριβείας έχομεν πληροφορίας περί του μεγάλου ιερού του Μωαμεθανικού κόσμου. Όλίγοι περιηγηται έκ των χριστιανικών χωρών απέτολμησαν να κινδυνεύωσι την ζωήν αυτών, καιτοι έν πλήρει γνώσει της Άραβικής και των διαλέκτων αυτής, και έντελώς έμπειροι εις τας ποικίλας τελετουργίας της μωαμεθανικής πίστεως, και βοηθούμενοι υπό πληρεστάτη και έπιμελους μεταμψέσεως, έν η ή πρόνοια και ή πείρα έλαβον πάσαν δυνατήν προφύλαξιν κατά της άνακαλύψεως. Έκ των άτρομήτων τούτων άνδρών ό μάλλον γνωστός είναι ό άγγλος λοχαγός Βύρτων, έκ του στρατού της Βομβάης. Ό αξιωματικός ούτος έπεσκέψατο την Μέκκκν και την Μεδίαν τώ 1852, εις την διήγησιν δε αυτού όφείλομεν πολλάς πληροφορίες επί του ιερού περιβόλου. Ό λοχαγός Βύρτων όμως περιγράφων τό Κααβάχ, η προέφυγεν εις τό σύγγραμμα του περιηγητού Βυρχάρτ, έπισκεφθέντος την Μέκκκν τώ 1814. Η διήγησις όμως αυτού περί του περιέργου τούτου τόπου είναι λίαν μακρά ώστε να χρησιμεύη εις τό ένεστώς άρθρον.

Τό περιόρημα έχει σχήμα έπιμήκους τετραγώνου, ούδεμία των πλευρών του όποιου είναι εύθεια, καιτοι κατά πρώτην όψιν φαίνονται τοιαύται. Ό έξωτερικός τοίχος έχει μήκος 250 βημάτων και 200 πλάτος, ό δε ιερός περιβόλος δύναται να περιλάβη 35,000 πρόσωπκ. Αυτό τό Κααβάχ, όπερ εις άπόστασιν φαίνεται έχον σχήμα έντελούς κύβου, κείται προς τό κέντρον του περιβόλου ούχι όμως και άκριβώς, διότι τό Κααβάχ υπήρξε πρότερον του τσαμίου, κτισθέντος περί αυτό, και έπεκαθέντος κατά διαφόρους εποχάς. Προς την μεσημβρινοανατολικήν γωνίαν του Κααβάχ είναι ή διάτμησις «μέλαινα λίθος», ην ή δεισιδαμονία των μωαμεθανών πιστεύει ως κοιμισθείσαν έκ των ουρανών δι' άγγέλων. Αποτελεί ή λίθος αύτη μέρος της γωνίας του οικοδομήματος, είναι δε περί τους τέσσαρας και ήμισυ πόδας από του εδάφους, συγκειμένη έκ περίπου δώδεκα διαφόρου μεγέθους, και σχήματος λίθων στενών συνδεδεμένων δι' ασβέστου, έντελώς δε λείων. Φαίνεται ώτανει τό όλον εθραύσθη εις πολλά τεμάχια υπό σφοδρού κτύπηματος, ειτα δε συννηώθη πάλιν φαίνεται ως λάβα, άλλ' είναι λίαν δύσκολον να προσδιορισθ ή άκριβώς ή ποιότης της λίθου, η; ή επιφάνεια κατεφάρμη έκ των εκατομμυρίων επιφύσεων και άσπασιμών τους όποιους έλαβεν.

Ό λοχαγός Βύρτων δίδει την εξής έκθεσιν περί του Κααβάχ και των περί ην έν περιλήψει παραθέτομεν άνωθε. Οι προσκυνηται οι περί τό Κααβάχ βαινόντες αρχίζουν την λιτανείαν αυτών έκ της μελαινης λίθου, ην ψάσουσι και ασπάζονται μετά μεγίστου σεβασμού. Επίστρωσις έκ γρανίτου στιλπνωθέντος ως ύάλου έκ των ποδών, περιστοιγίζει τό Κααβάχ. Έκτός του έπιστρώματος τούτου, αποτελούντος άκάνονιστον έλλειψοειδές σχήμα, ύπάρχει σειρά σιδηρών στύλων στηρίζόντων όριζοντίους σιδηράς ράβδους, εξ ών κρέ-

μνται σφαιροειδεις έκ πρασίνης ή λευκής ύάλου λαμπήρες. Τό έσωτερικόν του Κααβάχ είναι άπλοον και δεν έχει παράθυρα ή έτερον τι άνοιγμα πλην της εισόδου και μικράς θύρας άγούσης εις κλίμακα προς την στέγην άπολήγουσαν. Πρωά την θύραν, προς τά έξω, είναι μικρόν κοίλωμα, ένθα ό Άβραάμ ή Ισμαήλ λέγονται ότι άνέμιξαν την άβεστον προς οικοδομήν του Κααβάχ. Εις την βορειοδυτικήν πλευράν εισιν οι ύποτιθέμενοι τάροι του Ισμαήλ και της Άγχερ, περικεκλεισμένοι δι' ήμικυκλικού τοίχου έπικεκαλυμμένου δια λευκού μαρμάρου. Απέναντι της ανατολικής γωνίας είναι τό ζεζεν, ήτοι τό ιερόν φρέαρ, πιστευόμενον ως τό της Άγχερ.

Τό Κααβάχ άποτελει τό Κιθιάτ. ή τό προς άτενισιν μέρος, προς ό πάντες οι Μωαμεθανοί άτενίζουσιν όταν προσεύχονται εις τον Θεόν. Όλίγοι μουσουλμάνοι θεωροϋσι τό Κααβάχ άνευ φόβου και τρόμου, και επί αυτής της θέσεως προσεύχονται εις τον Άλλάχ, εξ οιοδηόποτε μέρους ή γωνίας της οικίας των. άλλ' οι εις Μέκκκν νεήλυδες άναγνωρίζονται έν τώ ιερώ έκ της έρωτήσεως προς ποίαν διεύθυνσιν πρέπει να γίνηται ή προσευχή.

Πάντες οι επιτάφιοι λίθοι κείνται προς μίαν και την αυτην διεύθυνσιν ήτις θεωρείται ό άζων του μουσουλμανικού κόσμου. Όποια άπειρία λίθων επιταφίων με χιλιάδας χιλιάδων κοιμωμένων προσκυνητών άνεμενόντων τον Κριτην πάσης της άνθρωπότητος! Οι μουσουλμάνοι δεν κοσμοϋσι τους τάφους των, και οι αυξάνοντες θάμνοι έν τοις νεκροταφείοις δεν φυτεύονται εκεί δι' άνθρωπίνης χειρός. Επί όλίγας ήμέρας μετά την έκποράν, τυρβάνιον συνήθως τίθεται επί της κορυφής του λίθου και φυλάττεται υπό των πενθούντων συγγενών. Έτι και έν τώ νεκροταφείω τό γενικόν αίσθημα τό ύπερισχόν έν τή Ανατολή κατά της συνεντεύξεως των άνδρών και γυναικών επικρατεί, και έν Μέκκκν, ή Πέμπτη είναι ή ήμέρα ή δια τας γυναίκας ώρισμένη προς έπίσκεψιν των τάφων των άγαπητών αυτοίς. Πολλοί των πολυτελεστέρων και ώραιοτέρων τάφων κατεριφθησαν υπό των φανατικών Βαχαβις, ότε κατέλαβον την πόλιν περί τας αρχάς της ένεστώς έκατονταετηρίδος. Έν Μέκκκν ύπάρχει ή Ζαράτ εις Μαάιλα, ήτοι τό ιερόν κοιμητήριον, ένθα εισιν οι τάφοι της πρώτης συζύγου και της μητρος του προφήτου, άλλ' ό τάφος του Μωάμεθ είναι έν Μεδίνη.

Η ΚΥΠΡΟΣ

Η ώραία αυτη νήσος κατέχει τό κέντρον του υπό της βορείου ακτής της Συρίας και Μικρασίας σχηματιζομένου κόλπου. Όλίγα μέρη έχουσι τοσαύτα ώφελήματα ως προς γην, κλίμα, και θέσιν και τοσαύτας ιστορικές σχέσεις, και όμως όλίγα παρέχουσι τοσαύτας λυπηράς άποδείξεις ώφελημάτων άμεληθέντων και κακώς μεταχειρισθέντων. Η προτέρα αυτη; ευδαιμονία διήγειρε την άμιλλαν των βασιλέων οτινες άδιακόπως ήριζον περί της κατοχής αυτης και ουτε

συνέδεε την ιστορίαν αυτης μετά παντός σχεδόν πεπολιτισμένου έθνους, αρχαιου ή νεωτέρου. Η ένεστώς αυτης κατάστασις ούδεν άλλο δεικνύει ή έρείπια, έρήμωσιν και καταπίεσιν. Πλείστοι των αρχαίων αυτης πόλεων εξηφανίσθησαν και ή γη αυτη; ικανή να παραγάγη άφθονον θερσίμον σίτου και καρπών, είναι κατά τό πλείστον άκαλλιεργητος.

Τό μήκος αυτης είναι 140 μιλίων, τό δε μέγιστον πλάτος, 50, απέχει δε της ακτής της Κιλικίας 45 μιλια. Σειρά όρέων διήκει δι' όλου του μήκους της νήσου τα όρη ταυτα ήσαν ό διάσημος Όλυμπος των αρχαίων ανυψούνται δε μέχρι 7000 ποδών. Επί μιας των κορυφών των όρέων τούτων, της κορυφής του Άγ. Σταυρου, ύπάρχει εκκλησία ιδρυθείσα υπό της Ελένης μητρος του Μ. Κωνσταντινου. Τα όρη ταυτα εισι πλήρη πυκνών δασών εκ δρυών εκ τούτων εκτεταμένοι πεδιάδες και κυματίζουσαι κοιλάδες εκτεινόνται μέχρι της ακτής, εκάτερωθεν αι ευρύτεραι πεδιάδες εισι προς μεσημβριαν, έν αυται; είναι και ή της Μεσαρίας, ή μείστη, έρ' ης ό βασιλευς της Άγγλίας Ριχάρδος μετά των σταυροφόρων του εκέρδησε την μάχην δι' ης έγένετο κύριος της νήσου. Δια της πεδιάδος ταυτης ρέει ό Πηδαίος, ό μέγιστος της Κύπρου ποταμός, όστις ως και οι λοιποι της νήσου ρυακες, ξηραίνεται τό θέρος.

Τό κλίμα και τό εδαφος εισι λίαν πρόσφορα εις την βλάστησιν. Η πορτοκαλία και ή κιτρία δύνανται ένταυθα να βλαστήσωσι παρά την μηλίαν και κερασέαν αι σταφυλαί της εισι μεγάλαι και γλυκειαί επίσης φύεται και ό βράμβας όστις άποτελει έν των κυριωτέρων έκ των εξαγομένων προϊόντων. Τό μέγιστον όμως της γης μέρος αφίσται άκαλλιεργητον ή θύμος και άλλα άρωματικά χόρτα καλύπτουσι κατά τό πλείστον τα άκαλλιεργητα ταυτα διαμερίσματα ώραία δε άνθη εϋσμο κοσμοϋσι τον περιβόλον πάσης σχεδόν οικίας. Η νήσος έχει πολλά μεταλλεία έν εις διακρίνονται τα του χαλκού τα όποια και από των όμηρικων χρόνων έγινώσκοντο διότι έκ του μετάλλου τούτου εσηματιζοντο αι άμαί των βελών των αρχαίων ήρώων. Τοσαύτα έχουσα φυσικά προσόντα δεν είναι θυμαστόν ότι ή νήσος εφεύκωσε την προσοχήν των πεπολιτισμένων λαών της αρχαιότητος. Οι Φοίνικες μνημονεύονται έκ των πρώτων άποίκων προς ους έπειτα προσετέθησαν Έλληνες, Αίγύπτιοι, και τινες φυλαί έκ των μεσημβριωνών μερών της Αίγύπτου, οι Αιθίοπες. Περιήλθε διαδοχικώς υπό την εξουσίαν των Αίγυπτίων, Περσών, του Άλεξάνδρου του Μεγάλου, μετά τον θάνατον του όποιου έπεσεν εις τό κράτος των Πτολεμαίων, ειτα δε εις τό των Ρωμαίων κατακτηθείσα υπό του Κάτωνος. Μετά την πτώσιν των Ιεροσολύμων οι Ιουδαίοι κατέλαβον την Κύπρον, εξωσθέντες έπειτα υπό των Ρωμαίων.

Κατά την πτώσιν και διαίρεσιν της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, ή Κύπρος περιήλθεν εις την εξουσίαν των Βυζαντινων αυτοκρατόρων. Πέρι τό τέλος του 1Β' αιώνος, ό Ριχάρδος Α' κατέλαβεν αυτην, και

επώλησεν εις τους Ναύτας, καθ' ών, λίαν πιεζομένη, επανέστησεν, αναληφθεσα πάλιν υπό του Ριχάρδου. Έν έτει 1192 έδωκεν ουτος τό μικρόν βασίλειον εις τον Γαϋ του Λουσιναίν, τον εξωσθέντα βασιλέα των Ιεροσολύμων, διατελέσαν εις την εξουσίαν αυτών επί τρεις αιόνας έν μεγίστη άκηη. Εκλειψάσης της δυναστείας των Λουσιναίν οι Ένετοί κατέλαβον την νήσον ως κληόμενος άνηλικου κληρονόμου, του όποιου ή μητηρ ήτο πλουσία θυγάτηρ της Ένετίας. Μετά τον θάνατον του άνηλικου υιου της ή χήρα μητηρ, μετεβίβασε τα δικαιώματα αυτης εις τον δούκα της Σαβαίας, κατά συνέπειαν του όποιου ό τίτλος του βασιλέως της Κύπρου διατηρείται υπό της οικογενείας εκεινης. Τώ 1470 οι Τούρκοι υπό τον Σελίμ Β' επέδραμον την νήσον και κατέλαβον την Λευκωσίαν δι' εφόδου, καταφάξαντες 20,000 έκ των κατοίκων. Ό άνδρειος ένετός Βραγαδίνος, έπιτυχώς ήμύνετο επί τινα χρόνον έν Αμμοχώστω, άλλ' επιτέλους υπετάγη τοις Τούρκοις, οτινες υποίχθηέντες αυτώ ασφάλειαν της ζωής, ειτα εβασάνισαν αυτον άνιλεως και εθανάτωσαν, και πάσαν την φρουράν κατέστρεψαν.

Από του χρόνου τούτου ή Κύπρος διετέλεσεν υπό την τουρκικήν δεσποτείαν και εξέκλινε κατά την ευδαιμονίαν και τον πληθυσμόν. Τώ 1764 ό λαός εξηγέρθη κατά των καταθλιβόντων αυτον τυράννων, άλλ' ή επανάστασις κατεστάλη.

Υπό την άγγλικήν διοίκησιν ή νήσος βεβαίως κρείττονας θά διέλθη ήμέρας, οι κατεστραμένοι λιμένες της θά επανορθώσωσι και ή γεωργία θά έμψυχωθη, προς όφελος των διοικούντων και διοικουμένων.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΕΚΑΡΟΜΗ

Ό απόπλους της «Ζανέτ» έκ του λιμένος του Άγ. Φραγκίσκου της Καλιφορνίας την πρώτην της 8 Ιουλίου (ν), προς εκζήτησιν του Βορείου Πόλου, υπήρξε γεγονός τό μάλιστα ενδιαφέρον την εθνικήν των Αμερικανών φιλοτιμίαν. Η επιχείρησις αυτη διεξήχθη δαπάναις του κ. Ιακώβου Βένετ ιδιοκτητου του «Κήρυκος της Νέας Υόρκης», καιτοι οι αξιωματικοί και τό πληρωμα διορίσθησαν υπό του ύπουργιου των ναυτικων των Ην. Πολιτειών. Ό ύποπλοίαρχος Δελόγγ, ό και κυβερνήτης του πλοίου, υπήρξε και άλλοτε έρρευνητης του Βορείου Πόλου κατά τό 1873, κατά τον χρόνον τούτον άποδείξας ικανότητα εις επιτυχή διεξαγωγήν της επιχερήσεως εάν αυτη καταλληλότερον παρεσκευάζετο.

Έκ της έκδρομής εκεινης εσχε την έντύπωσιν ότι ή πιθανωτέρη και πρακτικωτέρη διάδοσις εις τον Βόρειον Πόλον ήτο δια του Βεργγίου πορθμού. Την ιδέαν του ταυτην άνεκοίνωσεν εις τον κ. Βένετ, όστις μετά σκέψιν κατέληξεν εις τό αυτό συμπέρασμα, ουτω δε άπερασίση ή ένεστώς εις τον Βόρειον Πόλον έκδρομη. Ό κ. Δελόγγ παρηγγέλη λοιπόν να αγοράση καταλληλόν προς τό σκοπον πλοιον, και ουτος ήγόρασεν

την Πανώραν, ἥτις ἀρτίως εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ ταναοῦ εἰς τὰς βραβεύσας ἐκδρομῆς, ἠγκυροβαλημένην τότε ἐν τοῖς νεωραῖοις τοῦ Ἀθηναίου. Ἀκολούθως δὲ πράξεως τῆς Βουλῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὸ ὄνομα αὐτῆς μετεβλήθη εἰς Ζανέτ, πρὸς τιμὴν τῆς μῆνης ἀδελφῆς τοῦ κ. Βένετ. Τὸ ἀτμόπλοιο αὐτοῦ ἔχει χωρητικότητα 420 τόμων καὶ 80 ἵππων δύναμιν, ἐπεδιωρθώθη δὲ καὶ ἐπεσεσώθη ἀρκούντως ἵνα ἀντέχη εἰς τὰς μετὰ τὴν πάγων συγκρούσεις. Πάν ὅτι ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ κατὰλληλον πρὸς ἀνάπαυσιν ἢ τὸν σκοπὸν τοῦ πλοῦ ἐτέθη ἐν αὐτῶν λίαν δαψιλῶς. Αἱ τροφαὶ ὑπελογισθήσαν, ὡς διαρκέσουσαι ἐπὶ τρία καὶ ἡμίση ἔτη. Ἀλατισμέναι τροφαὶ σχεδὸν ἐξωβεβλήθησαν ἐκ τοῦ καταλόγου, τῶν κυριωτέρων τροφῶν συνισταμένων ἐκ κρεάτων καὶ καρπῶν ἐντὸς ἐρημητικῶς κεκλεισμένων κιβωτίων λευκοσιδήρου, ἀπεξηραμένων λαχανικῶν καὶ ξηρῶν κρεάτων καὶ 7500 λιτρῶν *peimikar* ἥτοι ἀρίστου βοείου κρέατος, πρῶτον ἀποξηραθέντος εἶτα δὲ ἀναμειγμένου μετὰ σταφίδας, καὶ λάζδον εἰς ῥευστὴν κατάστασιν. Μικρὸν ποσὸν πνευματωδῶν ποτῶν ἐλήφθη, ἀλλὰ ἀρθροῦ ζωμοῦ λεμονίων θέλει δίδεσθαι εἰς τὸ πλήρωμα κανονικῶς ἐν τῷ σιτηρσίῳ, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τῆς στομακῆς. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ζανέτ ἀριθμοῦσι 33 ψυχάς. Ἡ ἐκδρομὴ εἶναι καλῶς ἐφοδιασμένη δι' ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων καὶ πλήρους φωτογραφικῆς συσκευῆς μετὰ περὶ τὰς τριάκοντα δωδεκάδας πλακῶν πρὸς ἀντιγραφὴν ἀπόψεων. Περὶ τὰ 150 μίλια τηλεφωνικοῦ σύρματος ἐλήφθησαν, καὶ ηλεκτρικὸν φῶς ἀπείρου δυνάμεως ἐδαρθῆναι εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀμερικανοῦ ἐφευρέτου κ. Ἐδισων. Οἱ ναῦται πάντες πείναν ἐκλεκτοὶ ὑποστάντες καὶ αὐστηρὰν ἰατρικὴν ἐρευναν μετὰ τούτων, μόνον πέντε ἐγεννήθησαν ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ λοιποῦ πληρώματος συνισταμένου ἐξ Ἀγγλων, Ἰρλανδῶν καὶ Γερμανῶν, καὶ τριῶν κινέζων ὡς ὑπηρετῶν.

Ἡ πορεία δὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ζανέτ θ' ἀκολουθῆται διεγράφη ὡς ἐξῆς: Ἀναχωροῦσα ἐκ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, θέλει τηρήσει πορείαν βορειοδυτικῶς κατευθυνομένη πρὸς τὰς Ἀλευτιανὰς Νήτους, ἀπόστασιν 2100 μιλίων, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Οὐναλάσκα, κείμενον εἰς τὴν βόρειαν πλευρὰν τῆς νήσου Οὐναλάσκα. Θέλει διέλθει διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Οὐνάλαγα ἐκ τοῦ Εἰρηνηκοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν Βερίγγιον πορθμῶν. Οἱ ἐπικρατοῦντες ἄνεμοι εἰσὶ συγῆθος δυτικοί, ἀλλ' ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς 50 μίλια βορείου πλάτους ἐπικρατοῦσι γαλῆναι καὶ οὐμίχλαι. Ἐκ τῆς Οὐναλάσκα, ἀφοῦ λάβωσιν ἄνθρακας, θέλει προβῆ εἰς τὴν νήσον τοῦ Ἁγ. Παύλου, ἀπέχουσαν 240 μίλια. Ἐν τῷ Ἁγ. Παύλῳ ὑπάρχει ἐμπορικὸς σταθμὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀλάσκα, ὅθεν θέλει λάβει ἐνδύματα ἐκ δέρματος φώκης διὰ τὸ πλήρωμα, δωρηθέντα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀλάσκα. Ἐκείθεν θέλει πλεύσει εἰς τὸν Ἁγ. Μιχαὴλ, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Γιούκον, ἀπέχοντα 500 μίλια τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐνθα σκύλοι, ἔλκυθρα, ὑποδήματα διὰ χιόνα, μηλωταὶ καὶ

ὀλίγοι ἐκ τῶν ἰθαγενῶν θέλουσι προσληθῆ. Ἐκ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ θέλει προβῆ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας, ἀπόστασιν 250 μιλίων, ὅπως λάβῃ εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ καθηγητοῦ Νορδενσχῶλν, καὶ ὅπως λάβῃ πλείονας μηλωτάς καὶ ἐφόδια. Ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου ἡ Ζανέτ θέλει διέλθει διὰ τοῦ Βερίγγιον πορθμοῦ κατευθεῖαν εἰς τὸν Ἀρκτικὸν Ὠκεανὸν, τηροῦσα τὴν πορείαν αὐτῆς κατὰ μῆκος τῆς νήσου τοῦ Βράγγελ ἢ Κίλλετ. Ἐκείθεν ἡ πραγματικὴ ἐργασία τῆς ἐκδρομῆς ἀρξεται, ἡ δὲ πορεία ἣν θέλει λάβει ἐξαρτάται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς συνέσεως τοῦ κυβερνήτου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ρῶσος ἰατρός, ὁ κ. Μελαρβσκής, παρατηρήσας ὅτι ἡ ἀμβλυωπία ἐπικρατεῖ προπάντων παρὰ τοῖς πεπαιδευμένοις, προτείνει ὅπως τὰ βιβλία τυπῶνται διὰ λευκῆς μελάνης ἐπὶ μελανοῦ χαρτοῦ. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔπεισεν αὐτὸν, δι' ἐπανειλημμένων πειραμάτων, ὅτι φέρει εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

* * * Κατὰ τινὰ ὑπολογισμὸν ἄγγλου ὑπομονητικοῦ δεκαεξὶ δράμια ἄρτου ἐκρίπτομένου καθ' ἑκάστην ἐν ἐκάστῃ οἰκογενεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας ἰσοδυναμεῖ πρὸς 25,000,000 ἄρτων, παραγωγῆς 90,000 στρεμμάτων γῆς, καὶ ἱκανῶν νὰ διαθρέψωμεν ἐτησίως 100,000 ἀνθρώπων. Δεκαεξὶ δὲ δράμια κρέατος ἐκρίπτομένου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 300,000 πρόβατα.

* * * Εἰς κόκκος σίτου, λέγει γερμανικὴ ἐφημερίς, παράγει πεντήκοντα κόκκους, οἱ πεντήκοντα δὲ οὗτοι παράγουν εἰς ἑκάστον πενήκοντα καὶ οὗτω καθεξῆς. Εὐρίσκομεν ἐπομένως τὸ ἐξῆς ἐξαγόμενον:

Τὸ δεύτερον ἔτος ἐξ ἑνὸς κόκκου.....	2,500 κόκκ.
» τρίτον »	125,000 »
» ἔκτον »	15,615,000,000 »
» δωδέκατον »	244,140,625,000,000 »

Ἡ παραγωγή τοῦ τρίτου ἔτους θά εἶδεν τροφήν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς 300 ἀνθρώπους, τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδίας παραγωγῆς πίτυρον θά ἐξήρκει πρὸς διατροφήν ὀκτώ χοίρων ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Ἡ παραγωγή τοῦ ἐνὸς μόνον κόκκου κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος θά ἔτρεφε πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν.

* * * Ἄμσος θεραπεία τοῦ Ἰλιγγος ἐπέργεται διὰ τῆς λήψεως παρὰ τοῦ πάσχοντος βάλου σακχαρώς ἐμβαπτισμένου ἐντὸς ὄξους.

* * * Αἱ πρὸς διοίκησιν τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὠρκῆς δαπάναι διὰ τὸ ἔτος 1879 προυπελογισθήσαν εἰς 27,507,097 δολ. ἥτοι 137,535,485 φρ. ἥτοι ἀπαιτεῖται ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ 100 καὶ ἐπέκεινα ἐκατομμύρια.

* * * Ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἔργων τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Βερολίνῳ νομικῆς σχολῆς, Γνάιστ ἐδωρήσατο τῷ ἐξῆς νομομαθεῖ, πλήρη βιβλιοθήκην νομικῶν βιβλίων.

Ἐδομησιεῦθη ἀρτίως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης κ. Πέτρου Μελισσηνοῦ ποίημα γαλλιστὶ «εἰς τὴν Γαλλίαν», ἐξ οὗ καὶ αὖθις καταδείκνυται ἡ περὶ τὴν γαλλικὴν βαθεῖα γνώσις αὐτοῦ. Ἀτυχῶς ὅμως πρὸ καιροῦ παρηγκωνίσθη ἀδίκως παυθεὶς τῆς ἥς ἐπαξίως κατεῖχε θέσεως ὡς καθηγητῆς τοῦ Γυμνασίου Ζακύνθου.